

ΣΥΡΙΖΑ
ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

Αριθμ. Πρωτ. ΕΙΣΗΓΗΤΩΝ	253
Ημερομ. Καταχώρισης	20.6.14

19/06/2014

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τους κ.κ. Υπουργούς:
α) Παιδείας και Θρησκευμάτων
β) Οικονομικών

ΘΕΜΑ: Αναβάθμιση των Μουσικών και των Καλλιτεχνικών Σχολείων.

Οι στόχοι της Παιδείας τόσο στη χώρα μας όσο και παγκοσμίως, διέπονται από τρεις βασικές συνιστώσες: τη μόρφωση μέσω της διδακτικής των γνωστικών αντικειμένων, την επιτυχημένη κοινωνικοποίηση των μαθητών και τη συναισθηματική εξέλιξη και ωριμότητά τους.

Δυστυχώς στην Ελλάδα η Εκπαίδευση έχει μπει για τα καλά στον αδυσώπητο τροχό ενός ανεργάστου ανταγωνισμού δίχως όρια, εδώ και πολλά χρόνια. Η Β'θμια εκπαίδευση – και ίσως πλέον και οι τελευταίες τάξεις του Δημοτικού Σχολείου – έχει μετατραπεί σε ένα εντατικό φροντιστήριο με αποκλειστικό προορισμό τη βίαιη συσσώρευση εξειδικευμένων γνώσεων στους εφήβους, ώστε να ανταποκριθούν στις τεχνοκρατικά αυξημένες απαιτήσεις ενός εξεταστοκεντρικού αγχογόνου συστήματος εισαγωγής στην Γ'βάθμια εκπαίδευση το οποίο απέχει παρασάγγας από τις επιταγές της σύγχρονης παιδαγωγικής επιστήμης.

Στην άχαρη αυτή πορεία του εκπαιδευτικού μας συστήματος υπήρξαν ευτυχώς κάποιες λιγοστές φωτεινές εξαιρέσεις: Ο θεσμός των πολυκλαδικών σχολείων (δυστυχώς καταργήθηκαν!), τα μουσικά και τα καλλιτεχνικά γυμνάσια - λύκεια. Τα Μουσικά σχολεία που ξεκίνησαν στα τέλη της δεκαετίας του '80, ξεπερνούν τον αριθμό των 40 στην επικράτεια και ιδρύονται κι άλλα. Τα καλλιτεχνικά ως νεότερα είναι ακόμη μετρημένα στα δάκτυλα του ενός χεριού, αποτελούν όμως κι αυτά μαζί με τα μουσικά, έναν εξαιρετικό δημόσιο χώρο μόρφωσης που εστιάζει σοβαρά στις Τέχνες.

Είναι φυσικό επακόλουθο οι απαιτήσεις αυτών των σχολείων να είναι πολύ περισσότερες από αυτές των 'γενικών' σχολείων, μιας και δεν εξαντλούν την προσφορά τους στην αποστήθιση και στην εξέταση ως αποκλειστικούς δρόμους της διδακτικής. Χρειάζονται μουσικά όργανα, αντίστοιχα βιβλία (που ακόμη δεν έχουν συγγραφεί!), ειδικές αίθουσες, κατάλληλος υλικοτεχνικός εξοπλισμός. Κάποια από αυτά έχουν γίνει, κάποια όμως υπολείπονται. Και η κατάσταση από σχολείο σε σχολείο, διαφέρει επίσης σε μεγάλο βαθμό.

Ας πάρουμε για παράδειγμα το Μουσικό Γυμνάσιο – Λύκειο του νομού Ροδόπης. Λειτουργεί συνεχόμενα για περισσότερα από 20 έτη κι ο ολοένα αυξανόμενος αριθμός των αιτούντων μαθητών για εισαγωγή στην Α' Γυμνασίου, αποτελεί ακράδαντη απόδειξη της επιτυχούς προσφοράς του. Το σχολείο αυτό ξεκίνησε την πορεία του σε ένα μικρό χώρο, στο πέρασμα του χρόνου όμως είχε την τύχη να αποκτήσει ένα σύγχρονο και μεγάλο κτήριο που ανταποκρινόταν ως τις πρόσφατες ανάγκες του. Οι ανάγκες όμως αυτές

έχουν αυξηθεί λόγω της πληθώρας των μαθητών και φυσικά η αυξητική αυτή τάση της ζήτησης αποτελεί ένα αντικειμενικά θετικό κριτήριο σχετικά με το παιδαγωγικό έργο, που δεν μπορεί να στριμωχθεί στα στενά πλαίσια των νόμων της αγοράς και του κέρδους. Με απλά λόγια το κέρδος για κάθε περιοχή θα είναι να μπορεί το κάθε μουσικό ή καλλιτεχνικό σχολείο να απορροφά το σύνολο των μαθητών που επιθυμούν να εισαχθούν στην Α' Γυμνασίου – εφόσον εννοείται πως περνούν το όριο της βάσης των αντίστοιχων εξετάσεων. Εδώ απαιτείται κάποιος ευέλικτος μηχανισμός απαλλαγμένος από χρονοβόρες γραφειοκρατικές διαδικασίες που θα προχωρά στην κατασκευή των λίγων αιθουσών διδασκαλίας που πιθανό να χρειαστεί ένα τέτοιο σχολείο από χρονιά σε χρονιά. Για τη φετινή σχολική χρονιά έχουν κατατεθεί στο Μουσικό Σχολείο της Κομοτηνής περισσότερες από 90 αιτήσεις εισαγωγής στην Α' Γυμνασίου· παραμένει ακόμη όμως εκκρεμές το ζήτημα αν θα δοθεί η σχετική άδεια από τα αρμόδια όργανα για τη δημιουργία 3 τμημάτων αντί των 2, ώστε να απορροφηθεί όσο γίνεται μεγαλύτερος αριθμός των αιτούντων μαθητών. Αν υπήρχε και μια αίθουσα παραπάνω, θα μπορούσε το συγκεκριμένο σχολείο να φτιάξει 4 τμήματα στην Α' Γυμνασίου ώστε να απορροφήσει το σύνολο των μαθητών που επιθυμούν να ξεκινήσουν εκεί την πορεία τους στη Β'θμια Εκπαίδευση.

Επειδή ο θεσμός των μουσικών και των καλλιτεχνικών σχολείων είναι από τα λίγα πράγματα για τα οποία μπορεί να υπερηφανεύεται το εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας μας,

Επειδή παρά τα όποια προβλήματα και τις ελλείψεις τους η επιτυχής πορεία τους είναι το καλύτερο επιχείρημα προς την πολιτεία για την ανάγκη επιπλέον στήριξής τους,

Επειδή οι Τέχνες και τα Γράμματα έχουν ως βασικό τους φυτώριο τα σχολεία της Α'θμιας και Β'θμιας Εκπαίδευσης [στην Α'θμια δυστυχώς ένα πιλοτικό πρόγραμμα που ξεκίνησε στο παρελθόν σχετικά με τη Μουσική, διεκόπη από το κράτος],

Επειδή, στα 42 μουσικά σχολεία που λειτουργούν στη χώρα χάνονται κάθε βδομάδα περίπου 9.000 διδακτικές ώρες, εκ των οποίων οι μισές στα μουσικά και καλλιτεχνικά μαθήματα.

Επειδή, την ίδια στιγμή μουσικοί με σημαντική εκπαιδευτική προϋπηρεσία (κλάδος ΤΕ 16) σε δημόσια σχολεία της Α'θμιας και Β'θμιας εκπαίδευσης, με διπλώματα αναγνωρισμένα από το κράτος καθώς και με Παιδαγωγική Επάρκεια από την Ανώτατη Σχολή Παιδαγωγικής και Τεχνολογικής Εκπαίδευσης (Α.Σ.ΠΑΙ.Τ.Ε.) μένουν αδιόριστοι,

Επειδή, ο ΣΥΡΙΖΑ κατέθεσε ερώτηση στη Βουλή για το μεγάλο αυτό πρόβλημα, στις 11/7/2013, χωρίς να λάβει κάποια επί της ουσίας απάντηση.

Ερωτώνται οι κ.κ. Υπουργοί:

1. Υπάρχει κάποιος σχεδιασμός για την ανάπτυξη των σχολείων αυτών;
2. Προτίθεται να εξαλειφθούν οι γραφειοκρατικές και χρονοβόρες διαδικασίες που άπτονται των κτηριακών ζητημάτων – επειδή ακόμη και για την απλή ανέγερση μιας και μόνο σχολικής αίθουσας απαιτείται ένας κυκεώνας διαδικασιών - και να δίνονται γρήγορες λύσεις που να αρμόζουν στην ταχύτητα και τις απαιτήσεις του σχολικού χρόνου;
3. Θα ληφθεί η απαιτούμενη πρόνοια ώστε να μην υπάρξουν άλλα κενά πλέον σε εκπαιδευτικό προσωπικό και σε κατάλληλα σχολικά εγχειρίδια;

Οι ερωτώντες βουλευτές

Αϊχάν Καρά Γιουσούφ

Τάσος Κουράκης

Έφη Γεωργοπούλου – Σαλτάρη

Γιώργος Πάντζας

Θεανώ Φωτίου

Γιάννης Αμανατίδης

Τζένη Βαμβακά